

גָּלְיָרְנָרְתַּלְעִידְןְ בְּפֶרְשָׂתְ הַשְּׁבָרְעַ
ערוכים בידי נאמה לייבוביין ח'נת הסתיו עשרה

יְנוּילְ עַיִי מָסְדֵץ חֹזֶרֶת וְחַסְכָּלָה לְמִבּוּגָרִים וְלִנְזָעָר
הַסְּעָדָרוֹת נֵסִי טֹזֶרֶחֶי בְּאֶמְרִיקָה

מַחְדָּרוֹת מִיּוֹחָדָת בְּסִבְילְ הַחֲסַתְדָּרוֹת הַצִּירָוִת הַעֲוֹלָמִית
הַמְּחַלְקָה לְחַדּוֹךְ וְלַחֲרָבוֹת תּוֹרָנִיִּים בְּגֹלוֹה

פרק א'

בְּמִדְבָּר (תש"ג)

A סאלח כללים:

אַבְּרָבְּנָאָל: ... וכבר פרטתי בסדר כי חטא שלג הימת המזורה היה שמחזית הסקל
סימנו בעיה המכין מצווה לדורות סיעון כן חטף, אלא עתה בכונח שכטול
ירצה לטבות את העם סדרת ורצונו סיעונה כן, ויזעלו בזוה טימנו כל העם
כשק חבקע לגולגולת לאלאכת השטייל זזריך האגדה... אם כן היה המכין
החווא פפני צורך חבען ולא חבק להכראה המכין, אם היה ה' ית' מצוה
למנוחה, כי "טוטר טזוה לא ידע דבר רע" (קהלת ח'). לכן עתה טהיה המכין
הכרחי בעם צוח יחברך טיעחה אותו מבל' בע מפקח המגנה, כי טלוווי מצוה
איןנו גזוקים, וחתוצע יחברך בטזוה היה יסודם (תהלים ז"א) "מדבר הרוח".

1. מה ראה אברבנאל לאחוזה רצח את פרוטו לטמות ל' י"א-י"ב ואינו
סתירה (אטחית או מדומה) רצח ליטוב בזאת?

2. נגד איזו דעה מוטעית נלחם אברבנאל בסוף דבריו במביאו את הפה
מקחלת ה' ובהסתמכו במליצה הטעלה מחללים ז"א?

3. למי מפרטינו הוא מתבגר כאן בהסבירו לאומן בזוע מפקד חזות?

ב' טאו את ראש כל עדות בני ישראל...
ב' מבן עשרים שנה וטעלת כל יוצאי צבא ביטראל מפקדו אותם...

レス"ג א' ד"ה וידבר במדגר סיידי באחד לחודש

סְדַ"ל: אחר שחוקם הפטון ובאו לנסוע ולכבוד הארץ זה, בראשם בטהרכו אשר
עטחים, ראו שיחלקו לדבילים ולצאות, סיידע איש את מקומו,
ויחייח' חטבה טרוד כהוזן, שלא יהיה נראין כעבדים הבורחיהם, אלא
כעה ערוץ טחמה ופיזיך נמנז גו כן להטלת הסדר. וצדקו דברי
ח'ז"ל: "בשבואה להסבאות טכינתו בינהם - מנאם".

מה ביןレス"ג סד"ל בטעם למפקד חזות?

ג'. י"ה ואות כל העדה הקהילן: באחד לחודש השמי ויתילדו על מטחותם לבית אבותם.

ילקוט סמעוני טרפ"ז: בשעה טבלו יטראל את התורה בתקנאו אומות העולם
בhem, מה ראו להתקרב יותר מן האומות. סתם הקהילן?
פיהם ואמר להם: "הביבאו לי ספר יוחסין טלכם, טב"
(תהלים ז"ו) "הובד לעה מטחותם עמים", כתה שבוי מביאין.
שכאמר: "ויתגילדו על מטחותם לבית אבותם". لكن מנאם
בדאס הספר הזוח אחר המזוזות, סכאמר (ויקרא כ"ז ל"ד)
"אללה המזוזות אשר צוות ה' את מהה אל בני יטראל בתה
סאנין". ואחר כך (במדבר א' א') "ויזכר ה' אל מטה
במדבר סיני... סאו את ראש כל עדות בני יטראל למטחותם".
סלא גבו ליטול את התורה אלא בסביל היוחסין שלהם.

במדבר רבת ב': "אף בלעם הביס בהם ויצא עיבו בגודם טלה היה יכול ליגוע
בhem שנו" (במדבר כ"ז) ויכא בלעם אה עיניו וירא את יטראל סוכן
לשבביו". אלו הם הדבילים, תהאייל אומר: פ' יכול ליגוע בhem
אדוה אלו, מכירין את אבותיהם ואות מטחותיהם אה"ו "סוכן
לטבטיו". مكان למדנו טהרי הדבילים גוזלה ליטראל.

1. ומה רואה המדרש את תשיבותו של מפקד זה (וטל הדבילים)?
הנסכים הוו עם אחד טמי הטעים המובאים בטאלת ב' או
יש כאן דין טליית?

2. כיצד מפרש הפטון סמיימות של פרשנותו לסוף ספר ויקרא?

חסובות י"ח לשלוח לנחמה לעיבוביין, הסתדרות הציגנות הועלטית, המכ' לחנוך
ותרבות תורניתם בגולה, ירושלים ת"ד, 92.